

Hüzün

— Rabia Barış · 20 Mayıs 2009

HÜZÜN

Hüzün bizim sevdamızdır. Hüzünle yatar hüzünle kalkarız. Neşemizde hüzün Sevgimizde hüzün vardır. Dügün yaparız bir parça hüzün bizimledir. Davullar vurur yürekler durur. Askere yollarız koç yiğitleri. Kınalarız, gurur duyarız, sevincimize diyecek yoktur. Vatan bizim yavru bizimdir. Ancak öbür tarafta hüzünleniriz. Sanki bir parçamızdır hüzün. Hüzünle yaklaşırsız Allaha.

Hüzündür gönül mayamız.

Hüznü karamsarlıkla karıştırmamalıyız. Karamsarlık ruhu hasta eder, bunalımlara sürükler. Hüzün ise sevdanın doruklarına götürür insanı. Kalbin zümrüt tepelerinde gezintiye çıkartır. O kalp ki bir değer taşır, anlatması güç görmesi imkânsız. Cana candan yakın varlığın yegânesi, birliğin tek varisi yüreğin sevgisi hazzı. İsmi celali anmaktır hüznün ziyası. Hüzündür ruhu tefekküre götüren, hüzündür yüreğe aşk getiren. Hüzünle bulur gönül aradığını. Hüzün yakışır mümine

Ya Rab! Hüzün güllerimizi kurutma. Hüzün yağmurları sulasın yüreğimizi. Hüzünle büyüsün gönül sevgimiz. Hak katına yükselsin şerha şerha. Hüzünle varalım sevgililer sevgilisine. O sevgili bir hadisinde diyor ki; "Şayet benim bildiklerimi sizler bilseydiniz az güler çok ağlardınız." Hüzün peygamberi, şefaat peygamberi, büyük kurtarıcı, can sevgili böyle söyler. Böyle iletir bizlere hüznü. Bir kırık gönüldür hüzün. Bir bakıma Allah`a yaklaşımdır. Yüreğin süsü, sevdanın sesidir hüzün.

Rabia Barış